

CONCERT SIMFONIC
SZIMFONIKUS HANGVERSENY

dirijor | vezényel
TIBERIU SOARE

solistă | szólista
Anna Geniushene (Lituania | Litvánia)
pian | zongora

își dă concursul | közreműködik
ORCHESTRA SIMFONICĂ A FILARMONICII DE STAT TÂRGU MUREȘ
A MAROSVÁSÁRHELYI ÁLLAMI FILHARMÓNIA SZIMFONIKUS ZENEKARA

În program | Műsoron

Johannes Brahms
CONCERTUL NR.2 PENTRU PIAN ȘI ORCHESTRĂ ÎN SI BEMOL MAJOR, OP.83 |
2. B-DÚR ZONGORAVERSENY, OP.83

César Franck
SIMFONIA ÎN RE MINOR | D-MOLL SZIMFÓNIA

Biletele se pot procura de la casieria Filarmonicii și online de pe site-ul Eventbook!!!
Jegyek a Filharmónia jegypénztárában és online az Eventbook honlapon kaphatók!!!

www.filarmonicams.ro

În program / Műsoron

Johannes Brahms Concertul nr.2 pentru pian și orchestră în Si bemol major, op.83 / 2. B-dúr zongoraverseny, op.83
I.Allegro non troppo – II.Allegro appassionato – III.Andante – IV.Allegretto grazioso

pauză / szünet

César Franck Simfonia în re minor / d-moll szimfónia
I.Lento - Allegro non troppo – II.Allegretto – III.Allegro non troppo

---

TIBERIU SOARE este absolvent al Universității Naționale de Muzică București, avându-i printre profesori pe Ludovic Bacs, Petru Andriesei și Horia Andreescu. În anul 2018 a obținut titlul de Doctor în muzică, prezentând teza „Tragedia lirică Oedipe de George Enescu, O perspectivă dirijorală”, avându-l ca îndrumător pe Prof. Univ. Dr. H.C. Dan Dediu. Din anul 2003 colaborează frecvent cu Universitatea Națională de Muzică București, Facultatea de Compoziție, Muzicologie și Pedagodie Muzicală, catedra Dirijat de orchestră în calitate de Cadru Didactic Asociat iar între anii 2018-2023 în calitate de Conf. Univ. Dr. În mai 2018 Casa Regală a României i-a acordat lui Tiberiu Soare distincția “Ordinul Coroana României în Grad de Ofițer”. Din 2007 și până în prezent este colaborator permanent al Fundației “Calea Victoriei”. În calitate de lector al Fundației a susținut mai multe șiruri de conferințe interactive pe teme muzicale ale căror conținut a fost sintetizat în două volume: “Pentru ce mergem la Operă?” (Premiul Galei Societății Civile 2014) și “Nouă povestiri musicale” (2016). În anul 2024 Uniunea Criticilor Muzicali din România i-a acordat Premiul de Excelență pentru interpretarea Tragediei Lirice Oedipe de George Enescu. Tiberiu Soare își desfășoară activitatea ca dirijor din 1999, colaborând de-a lungul timpului cu numeroase filarmonici și teatre de operă. Din 2003 este dirijor al Ansamblului de Muzică de Avangardă "Profil". În 2007 a contribuit la înființarea Studioului Experimental de Operă și Balet „Ludovic Spiess”, inițiind activitatea acestui Serviciu din subordinea Operei Naționale București în calitate de coordonator. Tot în cadrul Operei Naționale București a fost numit de-a lungul timpului și în funcții de conducere precum: Manager Director General Interimar (2016), Director General Adjunct (2018), Director Artistic (2021). Între 2012 și 2015 a fost Dirijor Principal al Orchestrelor și Corurilor Radio România iar din 2020 până în 2024, artistul a ocupat funcția de Dirijor Principal al Filarmonicii de Stat din Sibiu. Tiberiu Soare își desfășoară activitatea la pupitrul Operei bucureștene din anul 2005. Pe plan internațional activitatea artistului a constat în colaborări cu numeroase ansambluri de prestigiu, precum: London Philharmonic Orchestra, Kammer Ensemble N (Stockholm), Musica Vitae Chamber Orchestra (Suedia), Osaka Chamber Symphony Orchestra (Japonia), Bad-Reichenhaller Orchester (Germania), Teatrul Național de Operă și Balet "Maria Bieșu" din Chișinău, Orchestra Radio din Sofia, Orchestra Filarmonicii din Atena, „Bedrich Smetana” Philharmonic Orchestra (Zlin, Cehia), Orchestra Radio Praga, Camerata Salzburg, Orchestra Simfonică de Stat din Izmir (Turcia), Korean National Ballet (Seoul, Coreea de Sud), RTÉ Orchestra (Dublin, Irlanda).

TIBERIU SOARE a bukaresti Nemzeti Zenei Egyetemen végzett, tanárai között Ludovic Bacs, Petru Andriesei és Horia Andreescu voltak. 2018-ban Prof. Univ. Dr. H.C. Dan Dediu irányításával megvédte a zenei tudományok doktora címet, disszertációja George Enescu Oidipusz című operáját elemzi a karmester szemszögéből. Docensként 2003 óta, majd 2018-2023 között egyetemi tanárként rendszeresen együttműködik a Bukaresti Nemzeti Zeneművészeti Egyetem Zeneszerzés, Zenetudomány és Zenepedagógia Karának Karmesteri Tanszékével. 2018 májusában a Román Királyi Ház Tiberiu Soare karmestert a Román Korona

Rend tiszti rangjával tüntette ki. 2007 óta a Calea Victoriei Alapítvány állandó munkatársa. Az Alapítvány előadójaként több interaktív előadássorozatot tartott a zenéről, amelyek tartalmát két kötetben foglalták össze: Miért menjünk operába? (Civil Társadalmi Gála Díj 2014) és Kilenc zenei történet (2016) címmel. 2024-ben a Román Zenekritikusok Szövetsége kiválósági díjjal tüntette ki George Enescu Oidipusz című lírai tragédiájának vezényléséért. Tiberiu Soare karmesterként 1999 óta számos filharmonikus zenekarral és operaszínházzal együttműködik. 2003 óta a Profil Avantgárd Zenei Együttes karmestere. 2007-ben hozzájárult a „Ludovic Spiess" Kísérleti Opera és Balett Stúdió létrehozásához, és koordinátorként kezdeményezte a Bukaresti Nemzeti Operaháznak alárendelt szolgálat tevékenységét. A Bukaresti Nemzeti Operaházban az évek során vezetői pozíciókat töltött be: 2016-ban, ideiglenes főigazgató, 2018-ban igazgató-helyettes, 2021-ben művészeti igazgató, 2012 és 2015 között a Román Rádió zenekarainak és kórusainak vezető karmestere, valamint 2020 és 2024 között a Nagyszebeni Állami Filharmónia vezető karmestere. 2005 óta Tiberiu Soare a Bukaresti Opera főkarmestere. Nemzetközi szinten számos neves együttessel működött együtt, mint például: a London Philharmonic Orchestra, a Kammer Ensemble N (Stockholm), a Musica Vitae Chamber Orchestra (Svédország), az Osaka Chamber Symphony Orchestra (Japán), a Bad-Reichenhaller Orchester (Németország), a Maria Biesu Chișinău-i Nemzeti Opera és Balett Színház, a szófiai Rádiózenekar, az athéni Filharmonikus Zenekar, a Bedrich Smetana Filharmonikus Zenekar (Zlin, Csehország), a prágai Rádiózenekar, a Camerata Salzburg, az izmiri Állami Szimfonikus Zenekar (Törökország), a koreai Nemzeti Balett (Szöul, Dél-Korea), és a RTÉ Zenekar (Dublin, Írország).

ANNA GENIUSHENE s-a născut la Moscova, în anul 1991, și și-a făcut debutul recitalistic la doar șapte ani, în Sala Mică a Filarmonicii din Berlin. În 2015, a absolvit Conservatorul „P.I.Ceaikovski" din Moscova, unde a studiat cu profesoara Elena Kuznetsova. În 2018, și-a încheiat studiile de masterat cu distincție și a obținut o diplomă avansată la Royal Academy of Music din Londra, sub îndrumarea profesorului emerit Christopher Elton. De-a lungul carierei, a participat la importante concursuri internaționale de pian, obținând, printre altele, premiul al treilea la Concursul "Busoni" și ajungând în semifinala Concursului "Ceaikovski" și în finala Concursului de la Leeds. În 2022, a câștigat medalia de argint la Concursul Internațional de Pian "Van Cliburn", impresionând publicul și criticii prin profunzimea interpretărilor, originalitatea și virtuozitatea sa. În urma acestui succes, revista "Musical America" a desemnat-o „Tânăra artistă a lunii" în iulie 2022, iar în iunie 2023 a apărut pe coperta revistei "Pianist". Activitatea sa concertistică include apariții în săli importante din America de Nord și de Sud, Europa și Asia, precum și colaborări cu orchestre și dirijori de renume, printre care Marin Alsop, Edward Gardner, Nicholas McGegan, Arvo Volmer, Gintaras Rinkevičius și Valentin Uryupin. Repertoriul său cuprinde atât recitaluri solo, cât și muzică de cameră, artista colaborând îndeaproape cu "Quartetto di Cremona" și cu pianistul Lukas Geniušas, soțul său și partenerul său muzical frecvent. Printre aparițiile sale importante se numără recitalurile de la Elbphilharmonie, Klavier-Festival Ruhr, Biarritz Piano Festival și Piano aux Jacobins Festival. Anna Geniushene este membră a programului "Bowers" al "Chamber Music Society of Lincoln Center" pentru perioada 2024–2027 și susține în mod regulat cursuri de măiestrie și participă la jurii de concursuri. A fost asistent universitar la Conservatorul din Moscova până în 2022. Discografia sa include albumul de debut, cu lucrări de Serghei Prokofiev și Serghei Rahmaninov, lansat de "LINN Records" în martie 2020, precum și albumul "Berceuse" din 2023, dedicat cântecelor de leagăn ale unor compozitori din epoci diferite. Cele mai recente proiecte discografice, realizate în colaborare cu "Alpha Classics", sunt "Hallelujah Junction", înregistrat împreună cu Lukas Geniušas și dedicat muzicii americane, și "Opus 1", care reunește primele lucrări publicate ale unor mari compozitori romantici și moderni, între care Chopin, Ceaikovski, Berg, Brahms și Robert Schumann; în prezent, artista locuiește la Berlin împreună cu soțul și cei doi fii ai lor.

ANNA GENIUSHENE 1991-ben született Moszkvában, és szólistaként mindössze hétévesen mutatkozott be a Berlini Filharmónia kistermében. 2015-ben diplomázott a Moszkvai Csajkovszkij Konzervatóriumban, ahol Elena Kuznyecova professzor növendéke volt. 2018-ban kitüntetéssel fejezte be mesterképzését, és felsőfokú művészi diplomát szerzett a londoni Royal Academy of Music-on, Christopher Elton professor emeritus irányításával. Pályafutása során számos jelentős nemzetközi zongoraversenyen vett részt, többek között harmadik díjat nyert a Busoni-versenyen, elődöntőbe jutott a Csajkovszkij-versenyen, valamint döntősként szerepelt a leedsi zongoraversenyen. 2022-ben ezüstérmet szerzett a Van Cliburn Nemzetközi Zongoraversenyen, ahol előadásait mélységükért, eredetiségükért és virtuozitásukért méltatták. A versenyen elért sikerét követően a Musical America magazin 2022 júliusában a hónap fiatal művészének választotta, 2023 júniusában pedig a Pianist magazin címlapján szerepelt. Koncert előadóművészi pályája során Észak- és Dél-Amerika, Európa és Ázsia jelentős hangversenytermeiben lépett fel, és Marin Alsop, Edward Gardner, Nicholas McGegan, Arvo Volmer, Gintaras Rinkevičius és Valentin Uryupin neves karmesterekkel dolgozott együtt. Repertoárjában a szólóestek mellett a kamarazene is fontos helyet foglal el, rendszeresen együttműködik a Quartetto di Cremona együttessel, valamint férjével és gyakori zenei partnerével, Lukas Geniušas zongoraművésszel. Fellépéseinek kiemelkedő helyszínei közé tartozik az Elbphilharmonie, a Klavier-Festival Ruhr, a Biarritz Piano Festival és a Piano aux Jacobins Fesztivál. A Chamber Music Society of Lincoln Center Bowers Programjának művészeként a 2024–2027-es időszakban is rendszeresen koncertezik, emellett mesterkurzusokat tart és zenei versenyek zsűrijében vesz részt. 2022-ig a Moszkvai Konzervatóriumban adjunktusként dolgozott. Első, Prokofjev és Rahmanyinov műveit tartalmazó lemeze 2020 márciusában jelent meg a LINN Records gondozásában, 2023-ban pedig kiadta a különböző korszakok zeneszerzőinek altatódalait bemutató, személyes hangvételű Berceuse című albumát. Az Alpha Classics kiadónál megjelent legújabb lemezprojektjei közé tartozik a Lukas Geniušasszal közösen készített, amerikai zenét bemutató Hallelujah Junction, valamint az Opus 1, amely Chopin, Csajkovszkij, Berg, Brahms és Robert Schumann korai, elsőként publikált műveiből válogat; a művésznő jelenleg Berlinben él férjével és két kisfiával.

Johannes Brahms (1833-1897)
Concertul nr.2 pentru pian și orchestră în Si bemol major, op.83 /
2. B-dúr zongoraverseny, op.83
I.Allegro non troppo – II.Allegro appassionato – III.Andante – IV.Allegretto grazioso

Concertul nr. 2 pentru pian și orchestră în Si bemol major, op. 83, de Johannes Brahms, este una dintre cele mai importante creații concertante ale romantismului muzical. Lucrarea a fost compusă între anii 1878 și 1881, la aproximativ douăzeci de ani după finalizarea primului său concert pentru pian. Johannes Brahms a dedicat această compoziție profesorului său, Eduard Marxsen. Premiera a avut loc la 9 noiembrie 1881, la Budapesta, cu compozitorul însuși în postura de solist și cu Orchestra Filarmonicii din Budapesta, sub conducerea lui Alexander Erkel. Concertul a fost bine primit și a fost interpretat ulterior de Brahms în mai multe orașe europene. Spre deosebire de concertul tradițional în trei părți, această lucrare are patru părți, ceea ce îi conferă o amploare și o complexitate deosebite. Prima parte, Allegro non troppo, începe cu o intervenție solistică a cornului, urmată de intrarea pianului, într-un dialog expresiv cu orchestra. Cea de-a doua parte, Allegro appassionato, are caracterul unui scherzo impetuos și dramatic, dominat de tensiune și energie. Partea a treia, Andante, se remarcă prin lirismul său profund și prin melodia sensibilă interpretată de violoncelul solist. Pianul preia și dezvoltă apoi materialul tematic, într-un dialog delicat cu orchestra. Finalul, Allegretto grazioso, aduce o atmosferă mai luminoasă, cu ritmuri dansante și accente de inspirație maghiară. De-a lungul celor patru părți, Brahms îmbină virtuozitatea pianistică cu o scriitură orchestrală bogată și complexă. Partitura solistică solicită atât o tehnică desăvârșită, cât și o mare capacitate de expresie și de integrare în ansamblul orchestral. Prin dimensiunile sale ample, echilibrul dintre forța dramatică și lirism și originalitatea construcției, concertul depășește limitele convenționale ale genului. Astăzi,

Concertul nr. 2 pentru pian și orchestră de Johannes Brahms rămâne una dintre cele mai apreciate și mai solicitante lucrări ale repertoriului romantic pentru pian și orchestră.

Johannes Brahms 2. B-dúr, op. 83-as zongoraversenye a romantikus zenekari versenyműirodalom egyik jelentős alkotása. A mű 1878 és 1881 között keletkezett, mintegy húsz évvel a zeneszerző első zongoraversenyének befejezése után. Johannes Brahms a kompozíciót egykori tanárának, Eduard Marxsennek ajánlotta. Az ősbemutatóra 1881. november 9-én került sor Budapesten, ahol a zeneszerző szólistaként lépett fel a Budapesti Filharmóniai Zenekar közreműködésével, Erkel Sándor vezényletével. A versenymű kedvező fogadtatásban részesült, és Brahms később Európa több városában is előadta. A hagyományos háromtételes versenyművektől eltérően a kompozíció négy tételből áll, ami a zenei remekműnek különleges formai gazdagságot kölcsönöz. Az első tétel (Allegro non troppo) kürtszólóval kezdődik, melyet a zongora belépése követ, ez után bontakozik ki a szólista és a zenekar közötti kifejező párbeszéd. A második tétel (Allegro appassionato) szenvedélyes, drámai hangvételű Scherzo, melyet feszültség és lendület hat át. A harmadik tétel (Andante) mély líraiságával és a csellószóló érzékeny dallamával emelkedik ki. Ezt követően a szólót a zongora veszi át és fejleszti tovább a zenei gondolatokat, finom párbeszédet folytatva a zenekarral. A negyedik tétel (Allegretto grazioso) derűsebb hangulatot teremt, táncritmusokkal és magyaros ihletésű dallamfordulatokkal. A négy tételen keresztül Johannes Brahms a zongoraszólam virtuozitását gazdag és összetett zenekari szövettel ötvözi. A szólista számára a mű nemcsak kivételes technikai felkészültséget, hanem árnyalt kifejezőkészséget és a zenekari hangzásba való szerves beilleszkedést is megköveteli. Monumentális méretei, drámai ereje, lírai szépsége és eredeti formai felépítése révén a mű túllép a műfaj hagyományos keretein. Johannes Brahms 2. zongoraversenye napjainkban is a romantikus zongorairodalom egyik legnagyobb elismerésének örvend és a szakirodalom a zeneszerző legigényesebb zenekari művének tekinti.

César Franck (1822–1890)
Simfonia în re minor / d-moll szimfónia
I.Lento - Allegro non troppo – II.Allegretto – III.Allegro non troppo

Simfonia în re minor de César Franck este una dintre cele mai cunoscute creații orchestrale ale compozitorului și o lucrare reprezentativă a simfonismului francez din a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Compoziția a fost scrisă între anii 1886 și 1888, într-o perioadă în care Franck se afirma tot mai mult ca figură importantă a vieții muzicale pariziene. Lucrarea este singura simfonie finalizată de compozitor și reflectă interesul său pentru formele ample și pentru dezvoltarea tematică unitară. Premiera a avut loc la Paris, la 17 februarie 1889, în interpretarea Orchestrei Conservatorului din Paris, sub conducerea lui Jules Garcin. La început, simfonia a întâmpinat reacții împărțite, dar ulterior a devenit una dintre cele mai apreciate partituri orchestrale ale lui César Franck. Un aspect important pentru înțelegerea limbajului orchestral al compozitorului este activitatea îndelungată a lui Franck ca organist, precum și cea de profesor de orgă la Conservatorul din Paris, funcție pe care a ocupat-o din 1872 până la sfârșitul vieții. Această experiență și-a pus amprenta asupra gândirii sale muzicale și se reflectă în sonoritatea simfoniei. Acordurile susținute îndelung de instrumentele de suflat și intrările în blocuri sonore ale diferitelor grupuri instrumentale conferă orchestrei o amploare și o densitate timbrală care evocă sonoritatea unui imens instrument de orgă. Un element definitoriu al lucrării este utilizarea formei ciclice, prin care teme muzicale prezentate într-o parte reapar și se transformă în celelalte părți, asigurând unitatea întregii compoziții. Simfonia este alcătuită din trei părți, o structură mai puțin obișnuită în repertoriul simfonic romantic. Prima parte, Lento – Allegro non troppo, începe cu o introducere lentă și solemnă, urmată de o secțiune amplă, în care se dezvoltă contraste dramatice și idei tematice puternice. Atmosfera este tensionată, iar dialogul dintre grupurile orchestrale contribuie la intensitatea expresivă a muzicii. Partea a doua, Allegretto, are caracterul unui Scherzo cu accente lirice și se remarcă prin melodia sa delicată, interpretată de compartimentele de corzi, prin efecte de pizzicato, și de instrumentele de suflat. În

această secțiune, harpa și corzile contribuie la crearea unei atmosfere transparente și evocatoare. Partea finală, Allegro non troppo, readuce teme din părțile precedente și le integrează într-o construcție energică și unitară. Prin bogăția armonică, orchestrația amplă și dezvoltarea ciclică a temelor, César Franck îmbină tradiția simfonică germană cu sensibilitatea muzicală franceză. Simfonia în re minor rămâne o lucrare importantă a repertoriului orchestral, apreciată pentru coerența sa arhitecturală, forța expresivă și unitatea tematică.

César Franck d-moll szimfóniája a zeneszerző legismertebb zenekari műveinek egyike, ugyanakkor a 19. század második felének francia szimfonikus zenéjében is jelentős helyet foglal el. A kompozíció 1886 és 1888 között keletkezett, abban az időszakban, amikor Franck a párizsi zenei élet meghatározó alakjává vált. Ez az egyetlen befejezett szimfóniája, amelyben különösen fontos szerepet kap a nagyformák kidolgozása és a tematikus egység megteremtése. Az ősbemutatóra 1889. február 17-én került sor Párizsban, a párizsi Konzervatórium zenekarának előadásában, Jules Garcin vezényletével. A mű kezdetben megosztotta a közönséget és a kritikusokat, később azonban César Franck egyik legelismertebb zenekari alkotásává vált. César Franck zenei gondolkodásának megértéséhez fontos tudni, hogy évtizedeken át templomi orgonistaként működött, 1872-től pedig haláláig a párizsi Conservatoire orgonatanára volt. Az orgonista tapasztalata a szimfónia hangzásvilágában is meghatározó szerepet játszik. A fúvós hangszerek hosszan kitartott akkordjai, valamint az egyes hangszercsoportok tömbszerű belépései olyan monumentális, rétegzett hangzást hoznak létre, amelyben a zenekar szinte hatalmas orgonaként szólal meg. A d-moll szimfónia egyik legfontosabb sajátossága a ciklikus forma alkalmazása, amelynek révén a korábbi tételekben bemutatott témák a későbbi tételekben visszatérnek és átalakulnak, egységbe foglalva a teljes kompozíciót. A mű háromtételes felépítése eltér a romantikus szimfóniákban megszokott négytételes szerkezettől. Az első tétel (Lento – Allegro non troppo) ünnepélyes, lassú bevezetéssel indul, amelyet egy nagyszabású, drámai kontrasztokban gazdag szakasz követ. A zenei anyag kibontakozását a zenekari szólamok közötti párbeszéd és a markáns tematikus gondolatok teszik kifejezővé. A második tétel (Allegretto) lírai karakterű Scherzo, amelynek finom dallamvilágát a vonósok pizzicato játéka és a fúvós hangszerek teszik különlegessé. A hárfa és a vonósok áttetsző, érzékeny hangzást teremtenek, sajátos hangulatot kölcsönözve a tételnek. A harmadik tétel (Allegro non troppo) a korábbi tételek témáit hozza vissza, és lendületes, összefoglaló lezárásba rendezi őket. Gazdag harmóniavilágával, nagy ívű hangszerelésével és a témák ciklikus visszatérésével César Franck a német szimfonikus hagyományt a francia zenei érzékenységgel ötvözi. A d-moll szimfónia ma is a zenekari repertoár jelentős alkotása, amelyet formai egységéért, kifejezőerejéért és tematikus összeforrottságáért értékelnek.

CONCERTELE URMĂTOARE / KÖVETKEZŐ HANGVERSENYEK
FESTIVAL MUZICAL INTERNAȚIONAL "CONSTANTIN SILVESTRI", EDIȚIA A XXXVI-A,
1 – 30 octombrie 2026
***XXXVI. "CONSTANTIN SILVESTRI" NEMZETKÖZI ZENEI FESZTIVÁL,** 2026 október 1 – 30*

Marti, 20 octombrie 2026, ora 17
Sala mică a Palatului Culturii

Kedd, 2026. október 20., 17 óra
A Kultúrpalota kisterme

RECITAL DE PIAN LA PATRU MÂINI / NÉGYKEZES ZONGORAEST
„Între Orient și Occident – călătorie muzicală la patru mâini"
Kelet és Nyugat között – négykezes zenei utazás
concert finanțat prin fondul Ministerului Educației destinat activităților de cercetare din Academia Națională de Muzică "Gheorghe Dima / a kolozsvári Gheorghe Dima Nemzeti Zeneakadémia kutatási tevékenységeire szánt, az Oktatási Minisztérium alapjából finanszírozott hangverseny

își dau concursul / közreműködik	În program lucrări de / Műsoron
Czumbil Bernadett, pian / zongora	**Dinu Lipatti, George Enescu, György Ligeti,**
Raluca Rad, pian / zongora	**Constantin Silvestri, Fazil Say** művek

Joi, 22 octombrie 2026, ora 19
Sala mare a Palatului Culturii

Csütörtök, 2026. október 22., 19 óra
A Kultúrpalota nagyterme

CONCERT SIMFONIC / SZIMFONIKUS HANGVERSENY

dirijor / vezényel	solist / szólista
MIHNEA IGNAT	**Vlad Răceu**, vioară / hegedű

își dă concursul / közreműködik
ORCHESTRA SIMFONICĂ A FILARMONICII DE STAT TÂRGU MUREȘ /
A MAROSVÁSÁRHELYI ÁLLAMI FILHARMÓNIA SZIMFONIKUS ZENEKARA

În program / Műsoron
Antonio Vivaldi Anotimpurile / Az évszakok
Astor Piazzolla Anotimpurile / Az évszakok

Vineri, 23 octombrie 2026, Sala mare a Palatului Culturii
ora 12 secția română
ora 13 secția maghiară

Pénteken, 2026 október 23-án, a Kultúrpalota nagytermében
12 órakor – román nyelven
13 órakor – magyar nyelven

CONCERTE LECȚIE ȘI EDUCATIVE / LECKE- ÉS NEVELŐHANGVERSENYEK
Tema / Téma: *"Anotimpurile" / „Az évszakok"*

solist / szólista
Vlad Răceu, vioară / hegedű

își dă concursul / közreműködik
ORCHESTRA SIMFONICĂ A FILARMONICII DE STAT TÂRGU MUREȘ /
A MAROSVÁSÁRHELYI ÁLLAMI FILHARMÓNIA SZIMFONIKUS ZENEKARA

prezentatori / bemutatják	În program / Műsoron
Carla Gliga, (în limba română / román nyelven)	**Antonio Vivaldi** Anotimpurile / Az évszakok
Fülöp Klára, (în limba maghiară / magyar nyelven)	